

L'article

-FDM-

Aquest passat Gener varem assistir de nou al FDM, alla vam veure treballs força interessants, però com sempre treballs fora de serie, tant per la preparació del clínic com per la realització protètica, treballs excepcionals per tots dos cantons. Reconeixem la bona planificació preparació i execució d'aquests treballs i envegem el fet de poder tenir entre les nostres mans mes sovint aquesta mena de treballs, però des d'aquí volem trencar una llança pel treball de cada dia, el que està sotmès a les pressions de l'entorn diari: mides no del tot clares, tallats insuficients, oclusions amb manca de espai, decisions que el clínic te que pendre en funció del pacient-client que te assegut a la seva butaca clínica i que el protètic ha de capejar comprometen el resultat final de la pròtesi, i per no esmentar les preses en que hem de fer les feines i també cercant l'economia i amb tot i això encara el clínic et truca per telèfon i et diu: "tal feina ha quedat de fàbula".

Volem mostrar alguna d'aquestes feines en les que tant el clínic com el protètic es guanyen la vida i que per les condicions en que s'han fet també tenen el seu merit.

L'acudit

Que fa un català quan te fred?

-s'acosta al braceret.

I quan te mes fred?

- L'encen.

Dones esteu en perill !

Perquè Març, marçot mata la bella a la vora del foc i a la jove si pot.

La feina del mes

Avui tenim una pacient de 25 anys amb forta tinció tetraciclínica i per resoldre aquest problema, es decideix entre el clínic i nosaltres, fer facetes empres.

El tallatge a estat agressiu per poder donar gruix a les facetes i ocultar la tinció.

Les facetes sense cap transparència tetraciclínica.

